

מאורות אל העבר

ט אדר ד' תתקז | 13/02/1217

רבי יהודה החסיד

רבי יהודה החסיד נולד, ככל הנראה, במחצית המאה השתים עשרה למשפחת רבנים חשובה בשפירא שבאשכנז (גרמניה דהיום). כתלמיד חכם צעיר קרא לבני דורו לשאוף להגיע למעלת "החסיד" - עובד אלוקים באמונה ובתמימות - ותחת הנהגתו התפתחה התנועה הרוחנית של "חסידות אשכנז". בכתביו, שעל רובם לא חתם את שמו, קרא לתיקונים חברתיים, להעמקה בסודות התפילה, להתנהלות "לפנים משורת הדין", ולשילוב עקרונות וערכים מתורת הנסתר בחיי היום יום של היהודי. הספר המרכזי המיוחס לרבי יהודה היה "ספר חסידים", הכולל התייחסות למגוון נושאים שאמורים להדריך את דרכו של ה"חסיד". לימים, פורסמו יצירות שונות המיוחסות לו, וביניהן פירושים למקרא ולנושאים שונים בקבלה. אחת היצירות הידועות ביותר שכתב רבי יהודה הייתה צוואתו, שמנהגים שונים שנלקחו ממנה התקבלו על ידי קהילות אשכנז. דמותו של רבי יהודה החסיד נותרה עלומה במידה רבה, ומשנתו הייתה מושא למחקר בעבר ובהווה. "שיר הכבוד" (אנעים זמירות) שחובר על ידו מושרי מדי שבת בקהילות רבות והפך לאחד הפיוטים הידועים בתולדות ישראל. נפטר, ככל הנראה, ב-ט' באדר דתתק"ז (13.2.1217)

מאת Judah ben Samuel of Regensburg - Notrikon, ויקפדיה נחלת הכלל

מפת עולם

